

# ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΪ ΑΡΙΘΜ. 2/2005 ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 19 Μαΐου 2005, υπό την προεδρία του προέδρου του Μηνά Παπάζογλου (προέδρου του ΔΠΣ), καθώς και με τη παρουσία των μελών α) από το ΔΠΣ των συν. Ελένης Τράϊου, Μιμής Τουφεξή, Γιώργου Δόγα, τακτικών, και του αναπληρωματικού μέλους συν. Χρήστου Γιαννακόπουλου, που αντικαθιστά το εξαιρεθέν τακτικό συν. Γιάν. Κουτζουράδη και β) από το ΠΠΣ των συν. Ιωάννη Αποστολόπουλο, Παναγιώτη Βενάρδο, Αικατερίνης Δουλγεράκη, τακτικών και των αναπληρωματικών μελών Μανώλη Καραμπατσάκη, που αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό συν. Παν. Τσίρο, και Ελένης Ανδριανού, που αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό συν. Παν. Τερζή, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να κρίνει την υπΪ αριθμ. πρωτ. 845/14.02.05 έφεση που έχει ασκήσει ο Ειδικός Γραμματέας του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, συναδέλφου Τέρενς Κουίκ κατά της υπΪ αριθμ. 1/2005 αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, που έκανε δεκτή την υπΪ αριθμ. πρωτ. 776/21.07.04 έγκληση των συναδέλφων Ιωάννας Κολοβού, Τζώρτζη Ρούσσου και Πόπης Χριστοδουλίδου εναντίον του και του επέβαλε ποινή προσωρινής διαγραφής ενός έτους.

Για τη συγκρότηση του ΕΠΣ ελήφθησαν υπόψη το άρθρο 19, παρ. 4 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, που ορίζει ότι: «Σε δεύτερο βαθμό οι υποθέσεις αυτές εκδικάζονται από τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια που συνέρχονται μαζί. Ξστο ενιαίο αυτό όργανο δεν παίρνει μέρος το μέλος του Πειθαρχικού Συμβουλίου που εναντίον του στρέφεται η κατηγορία.

Πρόεδρος του Ενιαίου Πειθαρχικού Οργάνου είναι ο πρόεδρος του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή, αν αυτός κωλύεται, ο πρόεδρος του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου», καθώς και

το άρθρο 18, παρ. 6 που ορίζει ότι: «Για την εξαίρεση των μελών των ΠΣ ισχύουν τα ίδια με τους δικαστές, όπως ορίζουν τα άρθρα 52 και επόμενα της Πολιτικής Δικονομίας».

Πριν από την εξέταση της υπόθεσης, ο πρόεδρος του ΕΠΣ (πρόεδρος του ΔΠΣ) συν. Μηνάς Παπάζογλου, ενημέρωσε τον νόμιμο αντικαταστάτη του πρόεδρο του ΠΠΣ συν. Ιωάν. Αποστολόπουλο, πως συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος εξαιρέσεως κατά το άρθρο 52, εδ. ε□ Κ.Πολ.Δ. και για τούτο απέχει από κάθε ενέργεια.

Στη συνεδρίαση του ΕΠΣ που ακολούθησε, ο πρόεδρος του ΠΠΣ συν. Ιωάν. Αποστολόπουλος, που κατά τα προβλεπόμενα ανέλαβε τα καθήκοντα του προέδρου του ΕΠΣ, διαπίστωσε κατά το άρθρο 55 Κ.Πολ.Δ. ότι όλα τα τακτικά μέλη του ΔΠΣ είχαν τον ίδιο λόγο εξαιρέσεως. Πριν όμως γίνει οποιαδήποτε αίτηση εξαίρεσης, εν προκειμένω αυτοεξαίρεσης ή με την αυτεπάγγελτη ενέργεια των άρθρων 55 και 56 Κ.Πολ.Δ., θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη το άρθρο 53 Κ.Πολ.Δ., ώστε με τον αριθμό των μελών που απομένουν από το ΔΠΣ να είναι δυνατή η νόμιμη συγκρότηση του Ενιαίου Πειθαρχικού Συμβουλίου (σχετική η υπ□ αριθμ. 1/2005 απόφαση του ΕΠΣ).

Για να συγκροτηθεί το ΕΠΣ απαιτούνται πέντε μέλη από το ΔΠΣ και πέντε από το ΠΠΣ (μεταξύ των οποίων και από ένα τακτικό). Το ΔΠΣ μετά από παραιτήσεις δύο μελών, έχει πέντε τακτικά και τρία αναπληρωματικά μέλη. Από τα τρία αναπληρωματικά τα δύο - καίτοι καλούνται - δεν προσέρχονται στις συνεδριάσεις. Συνεπώς, για να εξασφαλιστεί ο απαιτούμενος αριθμός των πέντε μελών (από το ΔΠΣ) για τη συγκρότηση του ΕΠΣ, και ως προς τούτο εξετάζεται όχι το αριθμητικό αλλά το αντικειμενικό κριτήριο, μόνο για ένα μέλος μπορεί να υπάρξει αίτημα εξαιρέσεως.

Επειδή όμως και για τα πέντε τακτικά μέλη από το ΔΠΣ υπήρχε ο ίδιος λόγος εξαίρεσης, ο πρόεδρος του ΕΠΣ (πρόεδρος του ΠΠΣ) με αντικειμενικό κριτήριο την αντίστροφη σειρά εκλογής, διατύπωσε αίτημα εξαίρεσης του συν. Ι.Κ., τακτικού μέλους, βάσει του άρθρου 52, παρ. 1, εδ. ε□ Κ.Πολ.Δ., ενώ τα υπόλοιπα μέλη, όφειλαν να ασκούν κανονικά τα καθήκοντά τους (βλ.

ανωτέρω υπ□ αριθμ. 1/2005 απόφαση ΕΠΣ).

Το ΕΠΣ συνήλθε στη συνέχεια υπό την προεδρία του προέδρου του ΔΠΣ συν. Μηνά Παπάζογλου και έκανε ομόφωνα δεκτό το ως άνω αίτημα, αφού άκουσε κατά τα προβλεπόμενα την άποψη του μέλους που αφορούσε. Κατόπιν αυτού, προχώρησε στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Η έγκληση των εγκαλούντων συναδέλφων ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Είμαστε μέλη του Μικτού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ ως εκπρόσωποι αντίστοιχα των συναδέλφων που εργάζονται στις εφημερίδες «Βραδυνή», «Κέρδος» και «Έθνος». Λυπούμαστε που είμαστε αναγκασμένοι να καταγγείλουμε το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ και Ειδικό Γραμματέα συνάδελφο Τέρενς Κουίκ, αλλά πιστεύουμε πως, έστω και καθυστερημένα, θα πρέπει να υπάρξει αντίδραση σε προκλητικά φαινόμενα συνδικαλιστικού εκφυλισμού που απειλούν την ομαλή λειτουργία του σωματείου μας και κατ□ επέκταση τα συμφέροντά μας ως μελών της Ένωσης. Και, δυστυχώς, στα φαινόμενα αυτά εντάσσεται η συγκεκριμένη συμπεριφορά του ως άνω συναδέλφου που στη συνέχεια εκθέτουμε.

Ο συν. Τέρενς Κουίκ στις τελευταίες αρχαιρεσίες του σωματείου είχε θέσει υποψηφιότητα σε συνδυασμό συνδικαλιστικής παράταξης για να εκλεγεί μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Η Γενική Συνέλευση κατά το άρθρο 12, παρ. 1 του Καταστατικού ανέδειξε τον ως άνω συνάδελφο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, τιμώντας τον μάλιστα με μεγάλο αριθμό σταυρών προτίμησης.

Στη συνέχεια, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να του αναθέσει καθήκοντα Ειδικού Γραμματέα.

Ως μέλος του Δ.Σ. ο συν. Κουίκ είναι βάσει του άρθρου 21, παρ. 1 του Καταστατικού και μέλος του Μικτού Συμβουλίου, καθώς και μέλος της Απεργιακής Επιτροπής βάσει του άρθρου 23, παρ. 1.

Δυστυχώς, ο εν λόγω συνάδελφος κατά τρόπο πρωτοφανή σε ανευθυνότητα και προκλητικότητα, αρνείται να εκτελέσει τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν τόσο με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης κατά το άρθρο 12, παρ. 1, όσο και με απόφαση του ΔΣ κατά το ίδιο άρθρο του Καταστατικού. Ούτε και βέβαια υπέβαλε

την παραίτησή του, όπως είχε χρέος, αν στο μεταξύ είχαν ανακύψει λόγοι ανωτέρας βίας.

Ειδικότερα:

α) Όπως καταγγέλλεται δεν παίρνει μέρος, όπως υποχρεούται ηθικά και καταστατικά, στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. Είναι ζήτημα, όπως πληροφορούμαστε, αν έχει μετάσχει σε τρεις ή τέσσερις συνεδριάσεις επί ένα χρόνο.

β) Όπως οι ίδιοι έχουμε διαπιστώσει δεν προσήλθε σε καμία συνεδρίαση του Μικτού Συμβουλίου και της Απεργιακής Επιτροπής στο ίδιο διάστημα.

γ) Για την εκτέλεση των καθηκόντων του ως Ειδικού Γραμματέα μάλλον είναι απίθανο να ανταποκρίνεται, καθώς ποτέ δεν τον έχουμε συναντήσει στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ.

δ) Η πρώτη από εμάς έχει επίσης καταγγείλει με έγγραφό της προς την ΕΣΗΕΑ την εξής απαράδεκτη συμπεριφορά:

Στις αρχές του χρόνου περίπου είχε ορισθεί συνάντηση αντιπροσωπείας της ΕΣΗΕΑ από τα μέλη του Δ.Σ. Τέρενς Κουίκ και Δημ. Τρίμη με τον εκπρόσωπο της εργοδοσίας κ. Μήτση στα γραφεία της εφημερίδας «Βραδυνή» για θέμα απολύσεως συναδέλφων. Ο κ. Κουίκ καθυστέρωσε και ζητήθηκε από πλευράς του κ. Τρίμη και της πρώτης από εμάς να υπάρξει αναμονή. Τελικά, αφού παρήλθε σχεδόν μια ώρα έκανε την συνάντηση με τον κ. Μήτση (που το διασκέδαζε με την ευτελιστική εικόνα που εμφανίζαμε) μόνο ο κ. Τρίμης. Ο κ. Κουίκ δεν είχε καν την ευαισθησία να ενημερώσει ότι δεν θα προσέλθει. Παραβιάζοντας την εντολή του Δ.Σ. και μάλιστα σε ζωτικό ζήτημα για συναδέλφους μας».

Στις 31.03.05 προσήλθε ο μάρτυρας των εγκαλούντων, συν. Νάσος Μπράτσος, ο οποίος, μεταξύ άλλων, κατέθεσε:

«Σε αρκετές συνεδριάσεις του Μικτού Συμβουλίου, τόσο ο πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ, όσο και άλλα μέλη του ΔΣ που συμμετείχαν σ' αυτές, κατ' επανάληψη είχαν αναφερθεί στη μη προσέλευση άλλων μελών του ΔΣ, χωρίς όμως να τα κατανομάσουν, θεωρώντας ότι οι απουσίες αυτές δυσκόλευαν τον προγραμματισμό και τη λειτουργία του ΔΣ»

Έχω πληροφορηθεί τόσο στα πλαίσια του Μικτού Συμβουλίου όσο

και από τις φιλικές σχέσεις που διατηρώ με συναδέλφους της εφημ. «Βραδυνή», ότι ο συν. Κουίκ δεν παρουσιάσθηκε σε κρίσιμη συνάντηση με την εργοδοτική πλευρά, με θέμα την ανάκληση δύο απολύσεων□

Θεωρώ ότι η μη προσέλευση στο όργανο στο οποίο έχει εκλεγεί κάποιος συνάδελφος, δημιουργεί προβλήματα δυσλειτουργίας και ακόμα χειρότερα, εικόνα απαξίωσης της συνδικαλιστικής δραστηριότητας στα μάτια των συναδέλφων□

Η γενικευμένη συμπεριφορά σε όλα τα επίπεδα της λειτουργίας της ΕΣΗΕΑ, την παραλύει με οδυνηρές συνέπειες για την εργασιακή κατάσταση στον κλάδο. Η μη συμμετοχή στα όργανα στα οποία έχει εκλεγεί οποιοσδήποτε συνάδελφος, προφανώς αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα, και δεν είναι ζήτημα που θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς ως συνδικαλιστική δίωξη την παρέμβαση του αρμόδιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Κατά τη γνώμη μου, ορθά επελήφθη το ΔΠΣ για το θέμα αυτό□

□Δεν γνωρίζω αν είχε ενημερώσει το άλλο μέλος του ΔΣ, ότι δεν θα παρίστατο στη συνάντηση με τον εκδότη. Αλλά, όμως έχω ακούσει από τις συναδέλφους της «Βραδυνής» ότι οι ίδιες του τηλεφώνησαν κατά τη χρονική διάρκεια που επρόκειτο να γίνει η συνάντηση αυτή, για να διαπιστώσουν αν ο ίδιος θα παραστεί και πρέπει να τον περιμένουν.

Στις 31.03.05 προσήλθε η μάρτυρας των εγκαλούντων, συν. Σοφία Μαλτέζου, η οποία είπε, μεταξύ άλλων:

«□Έχω πληροφορίες ότι μετά την πειθαρχική διαδικασία, συμμετέχει στις συνεδριάσεις του ΔΣ, αλλά εξακολουθεί να μη μετέχει στο Μικτό Συμβούλιο. Υπάρχουν και άλλα μέλη του ΔΣ που δυστυχώς έχουν πολλές απουσίες από τις συνεδριάσεις, με αποτέλεσμα να ματαιώνονται λόγω ελλείψεως απαρτίας. Αυτό έχει καταγγελθεί και από τον πρόεδρο του ΔΣ στην τελευταία Γ.Σ., που έκανε λόγο για προβλήματα δυσλειτουργίας του ΔΣ από απουσίες. Το φαινόμενο, όμως, του συν. Κουίκ ήταν το πλέον ακραίο, καθώς η απουσία του ήταν μόνιμη και συνεχόμενη, από ότι είχαμε πληροφορηθεί.

Όταν κάποιος εκλέγεται σε συλλογικό όργανο, οφείλει να ανταποκρίνεται στα καθήκοντά του. Η αντίθετη συμπεριφορά είναι

αντιδεοντολογική και αντισυναδελφική. Αν τα φαινόμενα αυτά, όπως του κ. Κουίκ γενικευθούν η ΕΣΗΕΑ θα παραλύσει.

Θεωρώ ότι τα ΠΣ είναι αρμόδια κατά περίπτωση να ελέγχουν φαινόμενα που δυναμιτίζουν την ομαλή λειτουργία των συλλογικών οργάνων με την απουσία των μελών τους. Είναι, όμως, και αναγκαίο πριν ανάλογες υποθέσεις οδηγηθούν στα ΠΣ, τα ίδια τα συλλογικά όργανα να παρεμβαίνουν ώστε να αντιμετωπίζεται το ζήτημα.

Εκτός από την αναφορά του προέδρου του ΔΣ για τη δυσλειτουργία του ΔΣ, λόγω απουσιών μελών αυτού, πρέπει κατά την άποψή μου, οι απουσιάζοντες να ελέγχονται από τα ίδια τα συλλογικά όργανα. Σε άρνησή τους δε να συμμορφωθούν στις απαιτήσεις των καθηκόντων τους, να τίθεται και θέμα απομάκρυνσής τους από τα ίδια τα συλλογικά όργανα.

□Βεβαίως θεωρώ και έκδηλο πειθαρχικό παράπτωμα την περίπτωση που δεν πήγε ο συν. Κουίκ σε προγραμματισμένη συνάντηση, για την επαναπρόσληψη δύο συναδέλφων.

□Δεν γνωρίζω, όταν δεν πήγε στη συνάντηση, εάν επικαλέστηκε λόγους ανωτέρας βίας□».

Στις 21.04.05 προσήλθε η μάρτυρας των εγκαλούντων, συν. Σταυρούλα Σπυριδάκου, η οποία, μεταξύ άλλων, κατέθεσε:

«Θεωρώ τον κ. Κουίκ σε μεγάλο βαθμό υπεύθυνο για την απόλυσή μου, καθώς και της συν. Ελίνας Ιατρίδου, επειδή όταν του ζητήθηκε ν παραστεί σε προγραμματισμένη συνάντηση με τον εργοδότη της εφημ.. «Βραδυνή» κ. Κώστα Μήτση, αυτός αναίτια δεν παρευρέθη. Αποτέλεσμα της απουσίας του από την προγραμματισμένη συνάντηση στην οποία παρόν ήταν μόνο ο κ. Τρίμης και η εκπρόσωπος της εφημερίδας κα. Κολοβού, να χλευαστούν από τον κ. Μήτση, με μειδιάματα ειρωνικά και με εκφράσεις του τύπου «που είναι οι εκπρόσωποι της Ένωσης;», «εσείς είσαστε η ΕΣΗΕΑ;». Παρότι τόσο εγώ όσο και η κα. Ιατρίδου, όσο και η κα. Κολοβού, αναζητήσαμε τον κ. Κουίκ, δεν μπορέσαμε να τον βρούμε, ενώ αργότερα μάθαμε □και αφού είχε τελειώσει η συνάντηση με τον κ. Μήτση- ότι επικαλέστηκε κώλυμα.

□Σε ό,τι αφορά τη γενικότερη συνδικαλιστική συμπεριφορά του κ.

Κουίκ, την χαρακτηρίζω απαράδεκτη και αντισυναδελφική, διότι παρότι μέλος του ΔΣ οι εμφανίσεις του, αλλά και η συνδικαλιστική συμπεριφορά του, δεν είναι οι ανάλογες. Όταν κάποιος εκλέγεται σε συνδικαλιστικό όργανο, η λογική λέει ότι οφείλει να παρευρίσκεται στις συνεδριάσεις και είναι ενεργά δίπλα στους συναδέλφους. Η μη συμμετοχή στις συνεδριάσεις των συλλογικών οργάνων της ΕΣΗΕΑ εκλεγμένων μελών, θεωρώ ότι δημιουργεί πρόβλημα στην ίδια τη λειτουργία της ΕΣΗΕΑ, πέρα από την απαράδεκτη αδιαφορία, αλλά και την περιφρόνηση προς τους συναδέλφους, που εκλέγουν τα συγκεκριμένα πρόσωπα στα διάφορα όργανα της ΕΣΗΕΑ.

□Και το Πειθαρχικό Συμβούλιο θα πρέπει να παρεμβαίνει σε τέτοιες συμπεριφορές και να πράττει αυτά που του ορίζει το Καταστατικό□

□Θεωρώ ότι είναι υποχρέωση αυτή η διαδικασία από πλευράς των εγκαλούντων συναδέλφων, και σε καμία περίπτωση δεν είναι ποινικοποίηση του συνδικαλισμού□».

Στις 21.04.05 προσήλθε και κατέθεσε ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος, μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, συν. Δημ. Τρίμης, ο οποίος ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Πριν απ□ όλα αναγνωρίζω ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα λειτουργίας και απόδοσης τόσο του ΔΣ όσο και των άλλων θεσμικών οργάνων της ΕΣΗΕΑ□

Ωστόσο, τα προβλήματα που έχουν σχέση με την κρίση ενός κλάδου, το ευρύτερο πρόβλημα της ενημέρωσης, και τις λειτουργίας του σωματείου μας, είναι πρωτίστως θέματα δημοκρατικών συλλογικών διαδικασιών και συνεπώς, τη λύση τελικώς τη δίνουν η ΓΣ και η κάλπη□

Το ίδιο το ΔΣ και το Μικτό Συμβούλιο μπορούν να καυτηριάσουν τέτοιες συμπεριφορές συστηματικής απουσίας από το ΔΣ και να ζητήσουν είτε τον πειθαρχικό έλεγχο, είτε την πολιτική διευθέτηση του ζητήματος στο πλαίσιο του συνδυασμού μέσω του οποίου εκλέγονται οι συνάδελφοι σε θέσεις ευθύνης.

Ο ίδιος ο πρόεδρος Μ. Μαθιουδάκης επανειλημμένως, έχοντας διαπιστώσει πρόβλημα απαρτίας στο ΔΣ, είχε προτείνει να δημοσιοποιούνται οι απουσίες των μελών του. Πράγμα το οποίο το

υποστήριξα κι εγώ, που ωστόσο δεν πραγματοποιήθηκε. Επιπροσθέτως, για το ίδιο θέμα είχε απειλήσει με παραίτηση. Προφανώς και τα άλλα μέλη του ΔΣ, όταν συμβαίνουν ανάλογα φαινόμενα, έχουν την αρμοδιότητα και την ευθύνη να αντιδρούν, δημοσιοποιώντας και ζητώντας από όσους έχουν θέσεις ευθύνης στο σωματείο, να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους.

Νομίζω ότι ο κ. Κουίκ ήταν το πρόσωπο το οποίο έλειψε και λείπει από τις συνεδριάσεις του ΔΣ. Είναι δικαίωμα των μελών του ΔΣ, όπως και κάθε άλλου μέλους της ΕΣΗΕΑ, όποτε κρίνουν να προσφεύγουν στα αρμόδια πειθαρχικά όργανα για τον οποιονδήποτε λόγο.

Νομίζω ότι η προσφυγή κατά του συν. Κουίκ, λειτούργησε ως κώδωνας κινδύνου για την λειτουργία του σωματείου και δεν είχε καμία προσωπική αιχμή εναντίον του.

Πράγματι, ο κ. Κουίκ είχε αναλάβει δέσμευση μαζί μου από μέρος του ΔΣ, να διευθετήσει το ζήτημα της επαναπρόσληψης δύο απολυμένων συναδέλφων της εφημ. «Βραδυνή». Ο συν. Κουίκ, όπως με ενημέρωσαν από το γραφείο του [εκείνη την ημέρα που υπήρχε το ραντεβού με το γραφείο του ιδιοκτήτη της εφημ. κ. Κ. Μήτση- , βρισκόταν εκτός Αθηνών και δεν μπορούσε να ανταποκριθεί σ[ αυτήν την υποχρέωση]

[Ο κ. Μήτσης γνώριζε ποια μέλη του ΔΣ θα συμμετείχαν σ[ αυτή τη συνάντηση. Συνεπώς, η απουσία του συναδέλφου δεν ευνόησε την εικόνα και τους στόχους τους συγκεκριμένους της Ένωσής μας]

Είναι αλήθεια ότι η αγωνία μελών του ΔΣ και του ίδιου του προέδρου, για την λειτουργία του ΔΣ, είχε εκδηλωθεί ανοιχτά κατά τις συνεδριάσεις του Μικτού Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, οι τρεις συνάδελφοι δεν ενήργησαν αυθαιρέτως και εν κενώ. Αντιθέτως, κινήθηκαν βάση των δεδομένων[»].

Ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος, πρόεδρος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, συν. Μαν. Μαθιουδάκης, απέστειλε προς το ΕΠΣ υπόμνημα, το οποίο ανέφερε μεταξύ άλλων:

«[Επαναλαμβάνω και σήμερα ενώπιόν σας ότι «η άσκηση της συνδικαλιστικής δραστηριότητας, θετική ή αρνητική, στην οποία οπωσδήποτε περιλαμβάνεται και η παρουσία ή μη στις



συνεδριάσεις του ΔΣ, υπόκειται στην κρίση της Γ.Σ. και μόνο. Η Γ.Σ. μπορεί να αποδώσει μομφή και να ανακαλέσει ακόμα το μέλος από την ιδιότητά του και τη θέση του στην οποία αυτή τον εξέλεξε».

Επιπλέον, θέλω να προσθέσω ότι η απουσία του κ. Κουίκ από αριθμό συνεδριάσεων, καθόλου δεν έβλαψε ή δεν εμπόδισε το ΔΣ στη λήψη αποφάσεων, αλλά ούτε και υπάρχουν συγκεκριμένα περιστατικά από τα οποία να προκύπτει ότι η απουσία του κ. Κουίκ είχε βλαπτικές για την Ένωση συνέπειες».

Στις 21.04.05 προσήλθε ο μάρτυρας του εφειβάλλοντος, Γ.Γ. του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, συν. Νικ. Μεγγρέλης, ο οποίος κατέθεσε μεταξύ άλλων:

«Η συνδικαλιστική δραστηριότητα με τα λάθη, τις παραλείψεις και τις ανεπάρκειές της, κρίνεται από το Σώμα των δημοσιογράφων, στη Γ.Σ. και στην εκλογική διαδικασία.

□ Δεν θεωρώ ότι η περίπτωση του κ. Κουίκ εμπίπτει σε κάποια από τα άρθρα 17, 19 και 20. Θεωρώ ότι δεν συντρέχει καμία από τις περιπτώσεις που αναφέρονταν στα άρθρα. Θεωρώ ότι η πρακτική, με τις παραλείψεις και τα λάθη, δεν είναι αντικείμενο των ΠΣ., παρά μόνο στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα άρθρα αυτά.

Αν είχε πρόβλημα λειτουργίας του ΔΣ, αυτό δεν δημιουργήθηκε από την συγκεκριμένη συμπεριφορά του κ. Κουίκ.

Το αν τα μέλη του Σωματείου έχουν πρόβλημα από τέτοιες συμπεριφορές, κρίνεται από την Γ.Σ.

□ Μεγαλύτερο ρόλο στη συγκεκριμένη περίπτωση έπαιξε η αδυναμία, αντικειμενική ή υποκειμενική, του ΔΣ να αποτρέψει αυτές τις δύο απολύσεις στην εφημ. «Βραδυνή». Αλίμονο, στις δεκάδες των περιπτώσεων των απολύσεων που δεν μπόρεσε το ΔΣ να αποτρέψει, οι απολυμένοι συνάδελφοι ή άλλοι συνάδελφοι, να προσέφευγαν στο ΠΣ., είτε εναντίον μελών είτε εναντίον ολόκληρου του ΔΣ. Αυτό, αν συνέβαινε, θα ήταν ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δραστηριότητας.

□ Επαναλαμβάνω, ότι αυτό είναι θέμα της Γ.Σ. και όχι των ΠΣ. Έχω προσωπική άποψη στο θέμα αυτό και θα τη πω στη Γ.Σ., όχι στο ΠΣ.

□ Το Καταστατικό είναι σαφές ως προς το τι παραπέμπεται στα ΠΣ.

Είναι σαφές ότι δεν παραπέμπεται η δραστηριότητα, με τα λάθη, τις παραλείψεις και την ολιγωρία της».

Στις 12.05.05 απολογούμενος ενώπιον του Συμβουλίου, ο συν. Τέρενς Κούικ ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«..Επιθυμώ να δηλώσω ότι θα σεβαστώ απολύτως την όποια απόφαση βγάλει το ΕΠΣ»

«Το βασικότερο είναι ότι καμία απουσία μου δεν έβλαψε, δεν ανέστειλε, δεν αλλοίωσε αποφάσεις του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ. Την κρίσιμη περίοδο για την οποία απολογούμαι «το πρώτο εξάμηνο του 2004- υπήρξαν συνεδριάσεις, ιδιαίτερης σημασίας στην οποία έδωσα το παρόν και έδωσα πιστεύω και την καθοριστική μου ψήφο. Όμως, πολλές φορές η απουσία ενός μέλους του οποιουδήποτε Συμβουλίου, μπορεί να έχει το ίδιο αντίκτυπο από την παρουσία άλλων, οι οποίοι απλώς παρίστανται.

Πολύ φοβάμαι ότι λόγω της προεκλογικής περιόδου, οποιαδήποτε άλλη ανάλυση αυτής μου της σκέψης, θα εμπλέξει και το ΕΠΣ «αν θέλει επ' αυτού να κάνει ερωτήσεις» σε μια αντιπαράθεση είτε παρατάξεων είτε ανθρωπίνων νοοτροπιών. Προτιμώ τα όποια ζητήματα «όχι πάντα» με ανάγκασαν να πάρω την απόφαση των απουσιών, να τα εκθέσω στον προεκλογικό αγώνα μπροστά στις κάλπες σαν υπόσχεση, στην περίπτωση που εκλεγώ για μελλοντικές βελτιώσεις της λειτουργικότητας του ΔΣ.

Είναι σαφές ότι μια απουσία ή μια σειρά απουσιών, για όποιους λόγους, όχι μόνο δεν προκαλεί καλή εντύπωση, αλλά δημιουργεί και ερωτηματικά. Θεωρώ, όμως, ότι μετά από 40 χρόνια επαγγελματικής πορείας όπου -όπως πιστεύω- δεν προσέβαλα το λειτούργημά μας, ούτε και σ' αυτή την περίοδο αισθάνομαι ότι η όποια απουσία μου είχε οποιαδήποτε στιγμή αρνητικά αποτελέσματα.

Θα «θελα όμως ειδικότερα να σταθώ στην περίπτωση της συναδέλφου της εφημ. «Βραδυνή», η οποία με εγκαλεί ότι απολύθηκε επειδή δεν παρουσιάσθηκε σε προκαθορισμένη συνάντηση με τον Δ. Τρίμη, με τον ιδιοκτήτη της εφημερίδας.

Αλίμονο αν η απόλυση μιας συναδέλφου οφείλεται στη δική μου απουσία, όταν παρών ήταν ένας σαφώς πιο έμπειρος από εμένα συνδικαλιστής ο κ. Τρίμης, κι όταν πολύ περισσότερο είχα

ειδοποιήσει έγκαιρα ότι για πολύ σοβαρούς προσωπικούς λόγους δεν μπορούσα να πάω στη συνάντηση. Βεβαίως, είναι το αποτέλεσμα που μετράει, κάτι που δεν αρνούμαι και ειλικρινά δεν θα μετρήσω αυτή την περίπτωση σε αντιπαράβολή με το πώς σε όλα αυτά τα χρόνια, από τις όποιες διευθυντικές θέσεις είχα, όχι μόνο δεν έκανα χρήση του δικαιώματός μου για απόλυση συναδέλφου, αλλά απεναντίας προστάτευσα κόσμο. Όπως επίσης έδωσα και ευκαιρία σε πολλούς νέους ανθρώπους να αναδειχθούν με την αξία τους στο δημοσιογραφικό επάγγελμα.

Για την ιστορία και μόνο να αναφέρω κάτι που το θεωρώ σημαντική κίνηση στην καριέρα μου. Και μάλιστα όταν ακόμα «φτιαχνότανε». Το 1979 που δούλευα στην «Πρωινή Ελευθεροτυπία», ζήτησα να αντικαταστήσω από τον πίνακα απολύσεων συνάδελφο, ο οποίος είχε μόνο εκείνη την δουλειά, και είχε μόλις αποκτήσει παιδί. Ενώ εγώ είχα και την παράλληλη απασχόληση στην ΕΡΤ. Η «Ελευθεροτυπία» θυμάται ότι υπέβαλα απλά την παραίτησή μου, αποποιούμενος και την αποζημίωσή μου

□Μακάρι το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ □παρά τις μεγάλες προσπάθειες του προέδρου- σε πάρα πολλές συνεδριάσεις να λειτουργούσε, ως προς την χρονική συνέπεια, ως προς τον σεβασμό στις διαδικασίες και ως προς την παρουσία όλων των μελών και μάλιστα με γόνιμη και παραγωγική συμμετοχή□

Σε ό,τι αφορά το Μικτό Συμβούλιο, η θέση μου είναι ξεκαθαρισμένη. Θεωρώ ότι είναι ένα δυσλειτουργικό «όργανο-τέρας», το οποίο στις συνεδριάσεις του, προσπαθεί να επιλύσει αντικρουόμενα επαγγελματικά συμφέροντα. Και εξηγούμαι: 'λλο το καθεστώς στις εφημερίδες, άλλο στις τηλεοπτικές τηλεοράσεις, άλλο στις ραδιοφωνικές ή στα κρατικά μέσα□

Εν κατακλείδι, επιβεβαιώνω ότι πράγματι δεν πήγα σε καμία συνάντηση του Μικτού Συμβουλίου, θεωρώντας ότι συντρέχουν οι λόγοι δυσλειτουργίας που ανέφερα προηγουμένως, αλλά και πάλι μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτό σε καμία περίπτωση δεν έβλαψε την λειτουργία του, και απεναντίας μου έδινε την άνεση του χρόνου να υπηρετώ τα συμφέροντα της ΕΣΗΕΑ σε άλλες συναντήσεις □όπως για παράδειγμα με κυβερνητικά στελέχη για την προώθηση ζωτικών αιτημάτων του κλάδου.

Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί από τους γνωρίζοντες τις

προσπάθειές μου για θέματα που αφορούν τους συνταξιούχους μας, τους συμβασιούχους της ΕΡΤ, την υπεράσπιση των δημοσιογραφικών μας δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων

Θα επαναλάβω την απάντηση ότι σε καμία ουσιαστική, κρίσιμη και καθοριστική συνεδρίαση του ΔΣ δεν ήμουν απών. Από την καθοριστική ψήφο για την επικύρωση των νέων ΣΣΕ σε όλα τα ΜΜΕ μέχρι και την ουσιαστικότερη, γιατί θεωρώ τον εαυτό μου αρχιτέκτονα αυτής της ιστορίας -και κύριοι συνάδελφοι, μην το παραβλέψετε- του να συγκροτηθεί σε Σώμα το απερχόμενο ΔΣ, σε δραματικές συνεδριάσεις, όπου οι περισσότεροι «σφαζόντουσαν» για τις καρέκλες και τις θέσεις και λιγότερο για το συμφέρον του κλάδου

Κάτι που δεν γνωρίζετε δεν ξέρω αν αξίζει να το μνημονεύσω- όλες οι αποζημιώσεις μου του τελευταίου 12μηνου ή 14μηνου -δεν μπορώ να είμαι ακριβής- που συμπεριλαμβάνουν κι όλες τις συνεδριάσεις τις οποίες ήμουν παρών από το καλοκαίρι μέχρι σήμερα, ζήτησα να κατατεθούν στο ταμείο αλληλεγγύης..».

Το ΕΠΣ αφού έλαβε υπόψη τις μαρτυρικές καταθέσεις, τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, καθώς και την απολογία του εφεσιβάλλοντος συναδέλφου, αποφαινεται ως ακολούθως:

Καταρχήν, εξέτασε τον πέμπτο λόγο της εφέσεως, που ουσιαστικά θέτει θέμα αρμοδιότητας των Πειθαρχικών Συμβουλίων και σχετικά αναφέρει:

«Δημιουργείται με την απόφαση αυτή, ένα μείζον ζήτημα. Κατά πόσο δηλαδή τα Πειθαρχικά Συμβούλια μπορούν να διώκουν πειθαρχικά τη συνδικαλιστική συμπεριφορά των νομίμως εκλεγμένων από τη Γενική Συνέλευση μελών του ΔΣ και να επιβάλλουν ποινές διαγραφής, υποκαθιστώντας έτσι τη ΓΣ, η οποία μόνη έχει δικαίωμα να κρίνει τη συνδικαλιστική συμπεριφορά του απ' αυτήν εκλεγμένου μέλους του ΔΣ και να εκπέσει αυτό από της ιδιότητάς του ως μέλους του ΔΣ».

Η άποψη αυτή υποστηρίχθηκε μάλιστα από τον πρόεδρο του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, αλλά και πολλά μέλη του, τόσο κατά την πρωτοβάθμια όσο και κατά την παρούσα διαδικασία. Θεωρούν συγκεκριμένα, ότι τα Πειθαρχικά Συμβούλια δεν έχουν αρμοδιότητα να παρεμβαίνουν,

αλλά ότι αρμόδια είναι μόνο η Γενική Συνέλευση.

Από τη μελέτη όμως των διατάξεων του Καταστατικού, προκύπτει με σαφήνεια ότι η μόνη σχετική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης, είναι εκείνη που προσδιορίζεται στο άρθρο 25, παρ. 2, εδ. ε. Εκεί αναφέρεται πως η Γενική Συνέλευση «ελέγχει το Διοικητικό Συμβούλιο και μπορεί να το παύει». Ουσιαστικά, δηλαδή, μπορεί να αίρει την εμπιστοσύνη της προς το Δ.Σ. ως συλλογικό όργανο και στην περίπτωση που αυτό συμβεί αυτό, επακολουθούν αρχαιρεσίες. Και σε καμία διάταξη του Καταστατικού δεν αναφέρεται δικαίωμα της Γενικής Συνέλευσης να ανακαλεί ή παύει τα επί μέρους μέλη του ΔΣ ως πρόσωπα.

Αντίθετα, υπάρχουν διατάξεις του Καταστατικού που προβλέπουν την υπαγωγή των μελών του ΔΣ στον έλεγχο του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου για πειθαρχικά παραπτώματα. Το άρθρο 19, παρ. 4 του Καταστατικού αναφέρει συγκεκριμένα ότι: «το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο εκδικάζει σε πρώτο βαθμό καταγγελίες για πειθαρχικά παραπτώματα μελών του ΔΣ, ενώ αυτά ασκούσαν τα καθήκοντά τους». Ο πειθαρχικός αυτός έλεγχος είναι εντελώς ανεξάρτητος από την επικαλούμενη δικαιοδοσία της Γενικής Συνέλευσης για πάυση-ανάκληση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Την άποψη αυτή, περί αρμοδιότητας του ΔΠΣ, ενισχύει και το άρθρο 17, παρ. 2 του Καταστατικού, που, αναφερόμενο στα καθήκοντα της Εξελεγκτικής Επιτροπής, σημειώνει: «Αν υπάρχει περίπτωση ευθύνης του Διοικητικού Συμβουλίου για διαχειριστική ανωμαλία, τότε υποβάλει την έκθεσή της και στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο». Δηλαδή, ανεξάρτητα από την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης να παύσει ή όχι το ΔΣ ως συλλογικό όργανο, τα μέλη του υπόκεινται παράλληλα και στον πειθαρχικό έλεγχο του ΔΠΣ.

Αβάσιμος, επίσης, κρίνεται ο ισχυρισμός ότι ο πειθαρχικός έλεγχος αποτελεί ποινικοποίηση του συνδικαλισμού επειδή στρέφεται κατά μέλους του ΔΣ. Η πραγματική έννοια του όρου αυτού, αναφέρεται στην διασφάλιση της ελευθερίας των προσώπων

που έχουν τη συνδικαλιστική ιδιότητα, όσον αφορά στις πράξεις και ενέργειές τους κατά την άσκηση των καθηκόντων, που κατά περίπτωση τούς έχουν ανατεθεί. Στην εκδικαζόμενη όμως υπόθεση, ο εγκαλούμενος συνάδελφος δεν κατηγορείται για οποιαδήποτε άποψη ή ενέργειά του, ως προς τη συνδικαλιστική του δράση, αλλά γιατί, περιφρονώντας την εντολή που με επιδίωξή του εξασφάλισε από τα μέλη του Σωματείου, αρνείται, εξ αντικειμένου, να εκτελέσει τα καθήκοντά του, αδιαφορώντας ουσιαστικά για τις αρνητικές συνέπειες που η τακτική αυτή έχει για την ΕΣΗΕΑ και τα μέλη της. Επομένως, ο πειθαρχικός έλεγχος δεν ασκείται για να παρεμποδίσει τη συνδικαλιστική λειτουργία, αλλά, αντίθετα, για να τη διασφαλίσει.

Είναι εξάλλου προφανές πως αν επικρατούσε το ανεξέλεγκτο στην κατά σύστημα και κατ' εξακολούθηση άρνηση μελών συλλογικών οργάνων του Σωματείου να εκτελούν τα συνδικαλιστικά καθήκοντα που επεδίωξαν να τους ανατεθούν, τότε θα ήταν δυνατόν να οδηγηθεί η ΕΣΗΕΑ σε καταστάσεις αυτοδιάλυσης. Άλλωστε, ο θετικός ρόλος της πειθαρχικής διαδικασίας διαπιστώθηκε εν προκειμένω από το γεγονός πως μετά την παρέμβαση του ΔΠΣ, ο εφεσιβάλλων συνάδελφος εγκατέλειψε την μέχρι τότε απαράδεκτη στάση του και προσέρχεται πλέον στις συνεδριάσεις του ΔΣ, αλλά και έχει ενεργότερη συμμετοχή τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες της Ένωσης.

Θα πρέπει, όμως, να επισημανθεί ότι οι παρεμβάσεις αυτές των πειθαρχικών οργάνων οφείλουν να γίνονται με ιδιαίτερη προσοχή και υπευθυνότητα, για την αντιμετώπιση χαρακτηριστικών και επικίνδυνων φαινομένων ασυνέπειας. Έτσι, ώστε να αποκλείεται η τυχόν εμφυλοχώρηση σκοπιμότητας που θα οδηγούσε τα πειθαρχικά συμβούλια, με τυχόν άκριτες αποφάσεις τους, να εκφεύγουν του ρόλου τους για διασφάλιση της λειτουργίας της Ενώσεως και να επιχειρούν να υποκαταστήσουν το κυρίαρχο όργανο της Γενικής Συνέλευσης, ως προς τις επιλογές στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Στην προκείμενη όμως υπόθεση συντρέχουν πράγματι τα στοιχεία που επιβάλλουν την πειθαρχική παρέμβαση, αφού η καταγγελλόμενη

συμπεριφορά αναφέρεται τόσο στην προκλητική κατά σύστημα και κατ' εξακολούθηση απουσία από τα συλλογικά όργανα, στα οποία μετέχει ο εφεσιβάλλων συνάδελφος, αλλά και σε παραβίαση άλλων υποχρεώσεών του ως μέλους του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, όπως αναλυτικά στην έγκληση περιγράφονται.

Συνεπώς, τα μέλη του Ενιαίου Πειθαρχικού Συμβουλίου κρίνουν ομόφωνα ότι ορθά το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο απέρριψε την σχετική περί αναρμοδιότητας ένσταση του εφεσιβάλλοντος στην πρωτοβάθμια διαδικασία και προχώρησε στην εκδίκαση της έγκλησης. Και συνακόλουθα, απορρίπτουν παμψηφεί τον πέμπτο αυτό λόγο της εφέσεως, που επαναλαμβάνει τον περί αναρμοδιότητας ισχυρισμό.

Ως προς τους λοιπούς λόγους της εφέσεως που αφορούν την ουσία της υπόθεσης το ΕΠΣ αποφαινεται ως ακολούθως:

Στον πρώτο λόγο ο εφεσιβάλλων αναφέρει:

«Το εδάφιο α' της παρ. 1 του άρθρου 7 του Καταστατικού ορίζει ότι: «Τα δόκιμα, τακτικά και αντεπιστέλλοντα μέλη έχουν την υποχρέωση: α) Να ασκούν τη δημοσιογραφία ευσυνείδητα και με καλή πίστη, να τηρούν την επαγγελματική αλληλεγγύη και να δείχνουν διαγωγή, συμπεριφορά και ήθος ανάλογες με το λειτούργημα που ασκούν».

Μια απλή ανάγνωση τόσο της καταγγελίας των τριών συναδέλφων όσο και του σκεπτικού της προσβαλλόμενης καταδεικνύει την αναντιστοιχία μεταξύ των καταγγελλομένων και του εφαρμοστέου πειθαρχικού κανόνα. Σε κανένα σημείο δεν αναφέρουν συγκεκριμένο γεγονός, αλλά ούτε διατυπώνεται καν υποψία ή υπαινιγμός μομφής για μη ευσυνείδητη άσκηση της δημοσιογραφίας, έλλειψη επαγγελματικής αλληλεγγύης ή συμπεριφορά ανάρμοστη προς το λειτούργημα της δημοσιογραφίας το οποίο επί 38 χρόνια ασκώ με συνέπεια».

Είναι όμως γεγονός ότι ο εγκαλούμενος συνάδελφος δεν επέδειξε την επιβαλλόμενη αλληλεγγύη προς τις δύο απολυθείσες συναδέλφους από την εφημερίδα «Βραδυνή». Παρότι είχε δεσμευτεί ενώπιον του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, ότι μαζί με τον συν. Δ. Τρίμη θα

μετέβαιναν στην προγραμματισμένη συνάντηση με τον ιδιοκτήτη της εφημερίδας στα μέσα Νοεμβρίου 2003, για προσπάθεια ανάκλησης των απολύσεων, δυστυχώς επέδειξε αντιδεοντολογική συμπεριφορά, αφού δεν προσήλθε στη συνάντηση αυτή. Και ο ισχυρισμός του πως υπήρχε σοβαρός λόγος, και αληθής υποτιθέμενος, δεν αναιρεί την ευθύνη του, αφού δεν έκανε την επιβαλλόμενη προειδοποίηση, ώστε το πρόβλημα να αντιμετωπιστεί έγκαιρα.

Ως εκ τούτου, ο πρώτος αυτός λόγος της εφέσεως κρίνεται ομόφωνα αβάσιμος και απορρίπτεται.

Στον δεύτερο λόγο της εφέσεως ο εκκαλών αναφέρει:

«Η διάταξη του εδ. ια□ της παρ. 1 του άρθρου 7 ορίζει:

«ια) Να παίρνουν μέρος στις συνεδριάσεις των Γενικών Συνελεύσεων των μελών και να πειθαρχούν στις αποφάσεις τους, καθώς και στις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Τα τακτικά μέλη πρέπει, επιπλέον να παίρνουν μέρος στις ψηφοφορίες».

Η πλειοψηφία του ΔΠΣ έκρινε ότι υπάρχει παράβαση της διάταξης αυτής εκ του λόγου ότι δεν μετείχα σε σειρά συνεδριάσεων του Διοικητικού και Μικτού Συμβουλίου και ότι δεν παρευρέθηκα σε μια συνάντηση με τον εκδότη Μήτση στη «Βραδυνή».

Η διάταξη όμως δεν αναφέρεται σε συνεδριάσεις του ΔΣ. Από την άλλη μεριά δεν υπάρχει καμία καταγγελία ότι δεν εφάρμοζα τις αποφάσεις του ΔΣ για τη μία και μόνη περίπτωση που ορίστηκε δηλαδή να εκπροσωπήσω μαζί με τον συν. Τρίμη το ΔΣ στη συνάντηση με τον εκδότη της εφημερίδας «Βραδυνή» και για την οποία η προσβαλλόμενη κρίνει ότι είναι «ο βασικός λόγος που ανάγκασε τους τρεις συναδέλφους να εγκαλέσουν τον κ. Κουίκ». Ο κ. Τρίμης κατέθεσε επί λέξει «Για να είμαι δίκαιος επικοινωνήσα με το γραφείο του κ. Κουίκ από το οποίο πληροφορήθηκα ότι ο ίδιος είχε αφήσει σχετική ειδοποίηση ότι δεν μπορούσε να παραβρεθεί λόγω επαγγελματικών δυσκολιών». Βέβαια, ο συνάδελφος συνεχίζει καταθέτοντας ότι «είναι προφανές ότι η συγκεκριμένη απουσία μόνο αρνητικά μπορούσε να επιδράσει στην διαπραγματευτική δυνατότητα του ΔΣ».



Τον ευχαριστώ για το ιδιαίτερο ειδικό βάρος που μου αποδίδει, τέτοιο μάλιστα που μόνη η παρουσία μου μπορούσε να επιφέρει θετικά αποτελέσματα κατά την συνάντηση, αλλά το ίδιο θα έλεγε ακόμη και αν δεν παρευρισκόμουν στη συνάντηση λόγω π.χ. ασθενείας. Εκείνο, όμως, που έχει σημασία είναι εάν από αδιαφορία ή σκοπίμως δεν μετείχα στη συνάντηση. Για το αιτιολογημένο λοιπόν ή μη της συγκεκριμένης απουσία μου ούτε ο συν. Τρίμης, ούτε το ΔΠΣ κάνουν λόγο. Αναγάζεται σε αδίκημα αυτή καθ' αυτή την απουσία και όχι το λόγο που την προκάλεσε. Αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν συνιστά πειθαρχικό αδίκημα».

Είναι όμως δεδομένο ότι ο εφεσιβάλλων συνάδελφος επεδίωξε να του ανατεθούν από την Γενική Συνέλευση καθήκοντα μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου και κατ' επέκταση και καθήκοντα μέλους του Μικτού Συμβουλίου. Την απόφαση όμως της Γενικής Συνέλευσης που του ανέθεσε τα καθήκοντα αυτά, δυστυχώς, αντιμετωπίζει χωρίς την επιβαλλόμενη συνέπεια, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις σε βάρος του κλάδου. Το ίδιο συμβαίνει και με τα καθήκοντα του Ειδικού Γραμματέα που του ανατέθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Αλλά και η μη ανταπόκρισή του στην ως άνω ανατεθείσα από το ΔΣ αποστολή στην εφημερίδα «Βραδυνή», ενισχύει την αιτίαση της ασυνέπειας σε αποφάσεις του ΔΣ. Συνεπώς και ο δεύτερος λόγος της εφέσεως κρίνεται ομόφωνα αβάσιμος και απορρίπτεται.

Στον τρίτο λόγο της εφέσεως αναφέρεται:

«Η διάταξη του άρθρου 2 παρ. β' του Κώδικα Δεοντολογίας ορίζει ότι:

«β) Να σέβεται την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια και το απαραβίαστο της ιδιωτικής ζωής του ανθρώπου και του πολίτη. Μόνο όταν το επιτάσσει το δικαίωμα της πληροφόρησης μπορεί να χρησιμοποιεί, πάντοτε με τρόπο υπεύθυνο, στοιχεία από την ιδιωτική ζωή προσώπων που ασκούν δημόσιο λειτουργήμα ή έχουν στην κοινωνία ιδιαίτερη θέση και ισχύ και υπόκεινται στον κοινωνικό έλεγχο».

Μια παρατήρηση όσον αφορά τη διάταξη αυτή και εκείνη που ακολουθεί του Κώδικα Δεοντολογίας:

Οι διατάξεις αυτές καθ' αυτές δεν συνιστούν ένα από τα πειθαρχικά αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 7 του Καταστατικού. Επειδή όμως οι διατάξεις του Κώδικα Δεοντολογίας είναι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης, η παράβαση των διατάξεων αυτών μόνο ως παράβαση απόφασης Γενικής Συνέλευσης (άρθρο 7 παρ. ι' παρ. ια') μπορεί να διωχθεί πειθαρχικά.

Όσον αφορά την δήθεν παραβίαση του άρθρου 2 παρ. β' του Κώδικα Δεοντολογίας καμία τέτοια κατηγορία δεν υπάρχει ούτε στο κατηγορητήριο, ούτε και στο σκεπτικό της απόφασης».

Ο λόγος αυτός της εφέσεως γίνεται κατά πλειοψηφία (7 έναντι 3) δεκτός και κατά το σημείο αυτό η απόφαση πρέπει να τροποποιηθεί. Και τούτο γιατί κατά την άποψη της πλειοψηφίας η ως άνω διάταξη του Κώδικα Δεοντολογίας αναφέρεται σε συμπεριφορά μέσα στο πλαίσιο της δημοσιογραφικής εργασίας. Η μειοψηφία θεωρεί πως η διάταξη αφορά και την εν γένει συμπεριφορά του δημοσιογράφου στον επαγγελματικό χώρο.

Ο τέταρτος λόγος της εφέσεως αναφέρει:

«Η διάταξη του άρθρου 4 παρ. α' του Κώδικα Δεοντολογίας ορίζει ότι:

«Το μέλος υποχρεούται:

α) Να στηρίζει και να ενισχύει τις δραστηριότητες της συνδικαλιστικής του οργάνωσης, που αποσκοπούν στη βελτίωση των όρων αμοιβής και απασχόλησης στα Μ.Μ.Ε.»

Από την προσβαλλομένη απόφαση δεν προκύπτει ότι η απουσία μου από αριθμό συνεδριάσεων του ΔΣ είχε δυσμενή συνέπεια στις δραστηριότητες της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Για να στοιχειοθετηθεί μια τέτοια κατηγορία θα πρέπει ή να αποδειχθούν συγκεκριμένα περιστατικά ή συγκεκριμένη απαξιοτική συμπεριφορά. Τίποτα όμως από αυτά δεν αναφέρονται στην προσβαλλομένη».

Θα πρέπει να σημειωθεί πως η παρουσία μέλους συλλογικού οργάνου στις συνεδριάσεις του, δεν εξαντλείται βέβαια στην εξασφάλιση απαρτίας. Το κύριο στοιχείο είναι η συμβολή με την προσωπική του σκέψη και άποψη στην καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση των θεμάτων που υπάρχουν. Και ο ισχυρισμός πως

λόγω της απουσίας, που εν προκειμένω κατ' εξακολούθηση εκδηλώνεται, δεν υπάρχει δυσμενής συνέπεια στη λειτουργία του σωματείου, ισοδυναμεί στην ουσία με μηδενισμό της αξίας αυτού του στοιχείου, πράγμα που δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό.

Είναι εξάλλου δεδομένο και έχουν επανειλημμένα καταγγελθεί και από τον πρόεδρο του ΔΣ, φαινόμενα δυσλειτουργίας στο ΔΣ, λόγω δυσχέρειας στην εξασφάλιση απαρτίας. Και ναι μεν τα φαινόμενα αυτά οφείλονται σε απουσίες και άλλων μελών του Συμβουλίου, αλλά η περίπτωση του εγκαλούμενου συναδέλφου είναι η πλέον ακραία ως προς την αρνητική αυτή συμπεριφορά που αναμφισβήτητα ζημιώνει τον κλάδο. Και η στάση αυτή δεν εξαντλείται μόνο στο ΔΣ, αλλά αφορά και το Μικτό Συμβούλιο και την Απεργιακή Επιτροπή. Το ότι ο συν. Τ. Κουίκ διαφωνεί, όπως αναφέρει, με τη λειτουργία τους, δεν τον απαλλάσσει από την υποχρέωσή του να μετέχει και στα όργανα αυτά. Διαφορετικά, υπάρχει η διέξοδος της παραιτήσεως.

Ως εκ τούτου, ο τέταρτος αυτός λόγος της εφέσεως, κρίνεται ομόφωνα αβάσιμος και απορρίπτεται.

Το ΕΠΣ θεωρεί ότι η ενέργεια των τριών μελών του Μικτού Συμβουλίου που κατέθεσαν την έγκληση, είναι πράξη συνδικαλιστικής υπευθυνότητας και εντάσσεται στον ευρύτερο κύκλο των καθηκόντων τους.

Επίσης, το ΕΠΣ επισημαίνει το αυτονόητο. Η ουσιαστική συνδικαλιστική αντίληψη θα πρέπει να συνδέεται με το στοιχείο του σεβασμού και της υπευθυνότητας στην εμπιστοσύνη των συναδέλφων. Δεν είναι ούτε αφετηρία προβολής ούτε μέσο άλλων επιδιώξεων με παραγνώριση των συμφερόντων του κλάδου. Αναντίρρητα απαιτεί χρόνο, κόπο και διάθεση προσφοράς. Για τούτο και θα πρέπει, ενόψει μάλιστα και εκλογών, ο καθένας να σταθμίζει τις δυνατότητες και τις διαθέσεις του πριν θέσει υποψηφιότητα.

Κατόπιν αυτών, και τα δέκα μέλη του ΕΠΣ κρίνουν ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέο τον συν. Τέρενς Κουίκ, ως ακολούθως:

□ Για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α□ του Καταστατικού παμψηφεί.

□ Για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. ια□ του Καταστατικού με ψήφους 7 έναντι 3 .

□ Για παράβαση του άρθρου 4 παρ. α□ του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας με ψήφους 8 έναντι 2.

Το Συμβούλιο με ψήφους 7 έναντι 3 δέχθηκε τα ελαφρυντικά:

α) Ο εφειβάλλων συνάδελφος έστω και μετά την κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας, έμπρακτα αναθεώρησε τη στάση του και άρχισε να προσέρχεται στις συνεδριάσεις του ΔΣ και να έχει ενεργότερη συμμετοχή στη συνδικαλιστική δραστηριότητα της ΕΣΗΕΑ.

β) Το γεγονός ότι στην πολύχρονη θητεία του στον δημοσιογραφικό κλάδο δεν υπήρξε καμία καταγγελία σε βάρος του για αντισυναδελφική συμπεριφορά.

Η μειοψηφία δεν δέχθηκε κανένα ελαφρυντικό.

Ως προς την ποινή, 5 μέλη ψήφισαν να επιβληθεί επίπληξη με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας και 5 μέλη ψήφισαν να επιβληθεί προσωρινή διαγραφή τριών μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Επειδή, υπάρχει ισοψηφία, ισχύει σύμφωνα με τις γενικές αρχές του Δικαίου, η ελαφρότερη για τον κατηγορούμενο ποινή, και εν προκειμένω, η επίπληξη με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

Τα 5 μέλη που ψήφισαν την ποινή αυτή, αιτιολογούν τη θέση τους ως εξής:

Παρότι τα πειθαρχικά παραπτώματα δικαιολογούν ποινή προσωρινής διαγραφής, εντούτοις επέλεξαν την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας για τους κάτωθι λόγους:

α) Ενόψει εκλογών δίνεται η δυνατότητα με την ποινή αυτή στο κυρίαρχο όργανο της Γενικής Συνέλευσης να έχει τον τελευταίο λόγο μέσω της εκλογικής διαδικασίας.

β) Για να αποκλεισθεί οποιαδήποτε αιτίαση (έστω και αβάσιμη) πως με την ποινή της διαγραφής γίνεται παρέμβαση του ΕΠΣ στην

εκλογική διαδικασία με τον αποκλεισμό του εφεσιβάλλοντος, ως υποψηφίου συγκεκριμένης παράταξης.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Παρασκευή, 27.05.05.

Ο πρόεδρος

Η γραμματέας

Μηνάς Παπάζογλου

Μαρία Χριστοφοράτου